

EFTERTÆNKSOMHED 9 MÅNEDER FØR JUL

Inden jeg blev mig, var jeg et glimt i moders øje
og en hjertebanken, der ku' ses på faders trøje.
Jeg var gnisten mellem dem, for de holdt af hinanden
med en kærlighed så stor, at de gik fra forstanden.

Og så blev jeg blandet sammen i min moders mave:
Lidt fra far og lidt fra mor - det var min "bliv-til-gave".
Mindre end en myre var jeg - ingen tænkte på mig -
men jeg ved alligevel, at Gud i Himlen så mig,

for han smilede til mig og kyssed mig på kinden.
(Den var ikke til endnu - men Gud mig kendte inden.)
Lige da han kyssed mig, gav jeg mig til at vokse
og fik hoved, arme, ben - og gav mig til at bokse.

Og så kan det ellers være, mor hun tænkte på mig.
Det ku' bare ikke gå for hurtigt med at få mig.
Jeg blev lyttet på og dyttet på og meget mere,
og skreg: "Stop! Gud skaber mig - la' vær' at distrahere!"

Men Gud kan sit kram - han har vist gjort det mange gange.
Det blev tid, at jeg sku' ud - og så blev jeg lidt bange.
Men Gud kyssed mig og sa' : "Jeg render ikke fra dig -
derude venter mor og far og jeg - vi holder af dig!"

Og så blev jeg født - og jeg var mig og ingen anden.
Gud har skabt mig sådan - og vi holder af hinanden.
Hver og én og alle har han skabt på samme måde.
Hvord'n han elsker alle sammen, er og blir en gåde.

Han må være meget stor - langt større end jeg tro'de,
han må fylde mer end alle tanker i mit ho'de.
Han må være større end den store stjernehimmel.
Når jeg ser den, blir jeg meget lille og blir svimmel.

Men engang blev Gud, som skabte alt, selv bitte lille,
mindre end en myre blev han, for han sa', han ville
fødes som de børn, han havde skabt så mange gange -
vokse i Marias mave, og så blive bange,

komme ud i lyset uden selv at ku' forstå det,
lære alt at kende ved at se og smage på det,
lege, gå i skole, blive træt og sove stille,
blive stor og se på stjernehimlen og bli' lille.

Stjernehimlen er så stor, men Gud er meget større.
Han blev barn som du og jeg - hvordan lod det sig gøre?
Jeg forstår det ikke, men mit hjerte ved, han kender
hele turen, jeg skal gå - og han og jeg er venner.